

Lá Thư Của Một Cán Bộ CS Từng Công Tác Ở Nước Ngoài...

Kính gửi: Chủ Tịch nước Nguyễn Minh Triết
Thủ Tướng Chính Phủ Nguyễn Tấn Dũng
Tổng Bí Thư Nông Đức Mạnh

Buổi chiều ngày 19/9, sau cái hôm mà UBND TP Hà Nội huy động lực lượng từ 4 giờ sáng để khẩn trương xây dựng công viên cây xanh trên khuôn viên Tòa Khâm Sứ cũ, lúc đó tôi vẫn còn ở California, xông xáo, căng thẳng, bức xúc từ công đồng người Việt, và tin tức từ bên nhà, đâu đâu cũng đồn thổi lên sắp xảy ra vụ Thiên An Môn thứ hai nhưng ở Hà Nội. Nhóm chúng tôi 8 người đều là những người Việt đang học và làm việc ở California, ngoài tôi là cán bộ đi công tác và một anh bạn đang giảng dạy tại đây còn lại hầu hết là số anh em trẻ từ VN qua đang làm nghiên cứu sinh ở hai đại học danh tiếng Berkeley và Stanford, Chúng tôi tuyệt đối không tin là sẽ có bất cứ vụ việc tương tự như Thiên An Môn lại có thể sẽ xảy ra tại VN, chúng tôi không tin vì bản chất hiền hòa của mỗi con người Việt Nam, nhà nước VN là nhà nước pháp quyền, và xã Hội VN hôm nay là xã hội mở, văn minh hội nhập với thế giới, mọi việc giải quyết đều dựa trên cơ sở có tình có lý.

Cho xe tăng nghiền nát sinh viên ở quảng trường Thiên An Môn của chính quyền TQ ngày 4 tháng 6 năm 1989 là vết nhơ muôn đời mà bất cứ người Trung Quốc nào sống ở chính quốc hay sống ở hải ngoại đều cúi đầu xấu hổ không muốn nhắc tới.

Ngay buổi tối hôm đó chúng tôi tập hợp cả nhóm tại căn hộ nhỏ của anh bạn ở khu vực trường Berkeley, mỗi người mỗi laptop, chúng tôi chia nhau nhanh chóng nắm bắt vô số thông tin từ nhiều nguồn khác nhau, mạng báo chí, đài truyền hình, đài phát thanh trong nước, ngoài nước, tư liệu lịch sử, tài liệu pháp lý và nhất là hàng trăm tin ảnh, video clip từ các blog, thành thật mà nói là ở đây chúng tôi có phương tiện và điều kiện thuận lợi, dễ dàng truy cập vào các trang mạng nắm bắt thông tin và kiểm chứng, bên cạnh đó là thư viện đầy đủ tư liệu cho chúng tôi tham khảo.

Lật lại toàn bộ diễn tiến đã và đang xảy ra chúng tôi đều không tin vào mắt mình, vào tai mình, chúng tôi hết sức thất vọng về cách hành xử lạ lùng của Đảng bộ và chính quyền Hà Nội trong suốt diễn biến tại Tòa Khâm Sứ và Giáo xứ Thái Hà,

Chúng tôi nhận định:

- Rõ ràng UBND TP Hà Nội đã không có bằng chứng và văn bản pháp lý nào đủ sức thuyết phục chứng minh nhà đất ở 178 Nguyễn Lương Bằng và 42 Nhà Chung là thuộc diện Nhà Nước quản lý, ngược lại, với tất cả nguồn gốc và bằng chứng pháp lý mà DCCT Thái Hà và Tòa Giám Mục Hà Nội có được thì theo luật định họ là sở hữu chủ nhà đất này. **UBND TP Hà Nội đã thiếu khiêm tốn và khôn khéo để giải quyết vụ việc êm thấm ngoài cái hàm hồ cưỡng bách của kẻ mạnh. Trong trường hợp này vai trò của Mặt Trận Tổ Quốc đâu rồi?**

- Đùng một cái, UBND TP Hà Nội khẩn trương xây dựng hai công viên trên 2 phần đất đang tranh chấp nói trên đơn thuần chỉ là hành động đối phó của UBND Tp Hà Nội, mà dư luận ai cũng biết bởi vì nó chưa hề có trong thiết kế quy hoạch trước đây của sở quy hoạch kiến trúc thành phố, hành động nó lộ rõ cái phản ứng hạ cấp của một số cán bộ chủ chốt tham lam hủ hóa "nuốt không trôi thì đập đổ" "ăn không được thì nhổ nước miếng"

- DCCT Thái Hà và Tòa TGM Hà Nội thừa hiểu rằng họ không thể đòi cái Nhà Nước không thể trả, họ hiểu rất rõ rằng Nhà Nước rất sợ hiệu ứng Domino, như vậy tại sao họ vẫn kiên trì đòi? có thể đây là một

động thái, một bước khởi đầu cho một toan tính căn bản khác, nhưng đó chỉ là dự đoán, chưa có một bằng chứng nào để khẳng định, nhưng cái ý định ngăn chặn mọi mưu toan tư nhân hóa, chia năm xẻ bảy linh địa của họ thì rất rõ, có thể họ đã biết tông tong là miếng đất vàng của họ đang nằm trong tầm ngắm, trong toan tính chia năm xẻ bảy, tư nhân hóa của cán bộ đương chức đương quyền ta, cái đó thì nhân dân ai cũng hiểu vì nó xảy ra hàng ngày hàng giờ trên khắp đất nước từ thành thị đến thôn quê. Có thể đó là nguyên do tại sao hàng nửa thế kỷ, qua bao đời UBND tp Hà Nội quản lí, cả hai miếng đất gần như bỏ hoang phế chẳng được sở nào cơ quan nào quy hoạch xây dựng công trình công ích. Giáo dân Công Giáo Hà Nội không muốn linh địa của họ biến thành chỗ ôn ào ăn chơi hoặc biến thành nhà cửa, tài sản riêng tư của các quan tham. Cho nên tôi tin rằng nếu Đảng Bộ và UBND Hà Nội bớt tham, bớt trịch thượng, vì lợi ích của nhân dân thành phố Hà Nội, đề nghị với giáo quyền Hà Nội là "Nhà Nước và cộng đồng giáo dân Công Giáo cùng làm" cùng xây dựng công trình công ích, như bệnh viện, trường học, công viên... đất thì vẫn đất của Công Giáo Hà Nội, công trình là của Nhà Nước và lợi ích là của Nhân Dân thì 99% vụ việc có thể thu xếp được, vui vẻ cả làng. Chắc chắn không phải dùng hạ sách để lại hậu quả nghiêm trọng như ngày hôm nay.

- Việc làm ngơ không ngăn chặn, không bảo vệ, không truy tố bắt giam ngay những kẻ đầu trộm đuôi cướp phá quấy, làm ô uế bàn thờ tượng Chúa Mẹ, đền thánh tại nơi vùng đất đang tranh chấp ở Giáo Xứ Thái Hà, là đồng lõa, bao che cho hành vi phạm pháp, lăng nhục tôn giáo.
- Việc UBND TP Hà Nội cho tiến hành xây dựng trên phần đất 42 Nhà Chung, 178 Nguyễn Lương Bằng, những phần đất đang tranh chấp, là vi phạm nghiêm trọng luật pháp nước Cộng Hòa XHCN Việt Nam, và theo luật định, bất cứ công trình nào xây dựng trên đó đều thuộc chủ sở hữu miếng đất.
- Việc khẩn trương huy động lực lượng khổng chế trấn áp, thực hiện hành vi trong bóng tối, cấm quay phim chụp hình chính là sử dụng bạo lực, sử dụng yếu tố bất thần, sợ hãi, che dấu dư luận quần chúng, hành động này chỉ có thể gọi là hành động của kẻ cướp, nó biểu lộ cái bất chính và yếu kém của Đảng bộ và UBND TP Hà Nội.
- Sử dụng hệ thống truyền thông báo đài bắt cập, cắt xén, trí trá để áp đặt, bôi nhọ, xuyên tạc là cách làm ấu trĩ, bất nhân, là coi thường sự thật, coi thường nhận thức của nhân dân.

Hậu quả không đơn giản chỉ là công trình xây dựng theo toan tính cuối cùng vẫn bị coi là tài sản của Cộng Đồng Giáo Dân Công Giáo Hà Nội, mà hậu quả vô cùng nghiêm trọng, ảnh hưởng sâu rộng, chính là:

- Đẩy một cộng đồng ít nhất hơn 6 triệu người dân, thành một khối đoàn kết sát cánh chưa từng có thành kẻ đại địch của Đảng và Nhà Nước, mà đằng sau họ là một cộng đồng hơn một tỷ người, một giáo hội có ảnh hưởng tinh thần có thể nói nhất thế giới, có giới trí thức hùng mạnh nhất, một tổ chức chặt chẽ, đoàn kết nhất, một giáo hội có sức mạnh luân lý và giáo dục sâu rộng bao trùm thế giới nhất. Và phải luôn nhớ rằng đầu mối đưa đến của sự sụp đổ toàn bộ khối Đông Âu và Liên xô năm 1989 chính là từ sự ủng hộ của Giáo hội Công Giáo Roma này!
- Đánh mất lòng tin của hơn 80 triệu dân vào Đảng và Nhà Nước, khi toàn bộ hệ thống truyền thông báo đài được Đảng chỉ đạo xuyên tạc, bôi nhọ, chụp mũ, cắt xén bị nhân dân cả nước phát hiện, lật tẩy lộ rõ cái hệ thống truyền thông của chúng ta chỉ là một tập hợp trí trá, xu nịnh và bất nhân.
- Bị cộng đồng và nhân dân trên thế giới đánh giá và lên án là ngu dốt và áp bức, đánh mất tầm trọng uy tín của Đảng và Nhà Nước VN trên chính trường quốc tế.

Ngược lại, thành quả của Giáo Dân Công Giáo Hà Nội sau sự kiện Tòa Khâm Sứ và Thái Hà là gì?

- Ngăn chặn được mưu đồ cướp đất của hàng ngũ cán bộ hủ hóa;
- Lật tẩy được bộ mặt bất chính, tri trá của hệ thống truyền thông cho toàn thể nhân dân cả nước biết;
- Được Nhà nước huy động toàn bộ lực lượng xây dựng cho hai công viên biển 2 khu vực nhếch nhác, lãnh địa của dân chích choác, tội phạm thành hai khuôn viên đẹp cho Tòa Giám Mục Hà Nội và Giáo Xứ Thái Hà, TGM và Giáo xứ Thái Hà chỉ cần phá dỡ bức tường ngăn cách, làm hàng rào bằng những khóm hoa, cây kiểng thi tha hồ mà đẹp, các thầy, các sơ có chỗ thư giãn, các giáo dân sau lễ có chỗ cho vui chơi giải trí. Tôi dám chắc là ngay sau khi UBND Hà Nội xây dựng hoàn chỉnh hai công viên xong, cả giáo phận Hà Nội sẽ tổ chức lễ Tạ Ơn, cảm ơn Chúa và Mẹ đã soi sáng cho những kẻ lầm đường lạc lối biết hối cải mà cố công xây dựng ngày đêm để làm việc đền tội.
- Và trên hết là gắn kết được một khối đoàn kết trên dưới như một, tin tưởng tuyệt đối vào sự quan phòng của Chúa và Mẹ.

Là viên chức được nhà nước thường xuyên cử đi công tác nước ngoài, cùng với những người đang nghiên cứu khoa học, được xem là thành phần trí thức trẻ được bạn bè anh em các nước đang công tác như tôi hoặc đang làm nghiên cứu sinh tại Mỹ đều quý nể, chúng tôi luôn tin tưởng và tự hào vào sự sáng suốt và bản lĩnh của Đảng và Nhà Nước. Chúng tôi khẳng định đằng sau tất cả những diễn tiến gây hậu quả nghiêm trọng này nhất định phải là do thế lực thù địch nước ngoài đang ẩn nấp trong hàng ngũ cán bộ của chúng ta với âm mưu thâm độc xúi giục phá hoại hoặc do lũ tham quan lũng đoạn, âm mưu chia năm xẻ bảy vùng đất vàng đó. Dĩ nhiên chúng ta không loại trừ cái âm mưu thâm độc này có thể là từ người anh em phương Bắc cố tình đánh lạc hướng, làm rối ren, xáo trộn khối đại đoàn kết dân tộc ta để dễ bề thôn tính hai quần đảo Trường Sa, Hoàng Sa.

Đảng và Nhà Nước cần khẩn trương nhận khuyết điểm, trả lại công lý cho người bị hại, truy cứu nghiêm khắc trừng trị bọn tay sai, bọn cán bộ hủ hóa, chấn chỉnh cơ cấu cán bộ để lòng dân tin tưởng, nhanh chóng phục hồi uy tín, phục hồi sức mạnh khối đại đoàn kết dân tộc, cùng lòng phát triển kinh tế ứng phó với nền kinh tế đang lạm phát phi mã, ổn định quốc phòng sẵn sàng đối phó với âm mưu thôn tính của người anh em phương Bắc và những thế lực thù địch khác.

Mong thay!

Trong lúc viết những dòng chữ này, tôi đang ở Hà Nội, ngay trên phố Nhà Chung, bên cạnh 2 đứa con nhỏ ngơ ngác sợ hãi, trước mắt chúng tôi là rừng người từ các nơi đổ về tràn ngập phố Nhà Chung, họ thành kính, thiết tha hát vang "...*lạy Chúa từ nhân... hãy dùng con như khí cụ bằng an của Chúa... đem thứ tha vào nơi lãng nhục, đem công lý vào chốn lao tù...*" Thú thật tôi không tin vào sự thành kính an hòa đó, tôi cảm nhận được phía dưới lời kinh Hòa Bình vang vọng cao vút đó là sự phẫn uất bị dồn nén, sự sôi sục đang càng giờ càng hội tụ trong đám đông trùng trùng đó.

Bất giác tôi rùng mình.

Hà Nội ngày 23/9/2008
La Mạnh Dũng, VVNTT